

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XXXVII. Fidelis erit domus tua. 2. Reg. c. 7. v. 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

to, Die 17. Augusti, gravissimo incendio, quale Urbs Constantinopolitana nunquam hactenùs pertulerat, potissimam ejus partem adeò vorax flamma pervasit, ut maxima quæque horrea, & frumentorum receptacula, consequenter & ipsa splendida Ædificia, non pauca numero, conflagrarent. Ubi illud, præ reliquis, relatu dignum, quòd, cum in illo incendio, quidam Novatianorum Episcopus, Paulus nomine, Chrysanti Successor, suam in periculo videret Ecclesiam, atque idcirco in Sanctius Sacrarium ingressus, ut hæc ab imminente igne defenderetur, DEUM supplex oraret, DEUS Optimus Maximus, exauditis, nescio, quâ ratione, precibus, Delubrum inviolatum servavit: Ignis namque per januas, & fenestras jam omnes involans, ei minimè nocuit, sed cum circumcirca Ædificia simul plurima consumpsisset, Templum præterijt: cumque (quod maximum est) incendium, biduum totum, undique grassaretur, nè ullum quidem fumi vestigium in tignis, ac muris Ecclesiæ apparuit. Quo factum, ut Novatiani, ex eo tempore, quotannis 17. à Augusti Die, ob servatum tanto prodigio Templum, solennia Sacra celebrarent. *Nicephorus Callistus lib. 14. c. 41. Petrus Bungus de num. 17.*

Quòd si DEUS quandoque etiam per indignos, quales Novatiani hic fuerant, solita exhibere prodigia voluit, adeò ut Templum etiam illorum à furore ignis, omnia alia devastantis, imò etiam ab omni fumi vestigio præservàrit; An non credendum, in dignissimâ Divini Verbi Genitrice, simile multò magis miraculum à Divinâ Potentiâ perpetratum? ut nimirum solam illam, tanquam Sacratissimum veri DEI Templum, in universalî peccati originalis incendio, non per biduum, sed per tot Sæcula continuo, & usque in finem mundi continuo, illasam præterierit, ac nè vestigium quidem fumi, id est, nè minimum quidem instans originariæ labis illi adhærere voluerit? Quid ni, ob tantum MARIE purè Conceptæ beneficium, & nos Christiani Solennia Sacra quotannis celebremus?

§. 7. Anagramma.

AVE arCa, à Labe Defensa, 252
TV repLeta aMoris Igne!

Ave Arca munda: tu impleta amoris igne!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

* *
*

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XXXVII.

§. I. Scriptura.

253. ÆDes DIVIna, à DEO
ConstrVCta.

2. Reg. c. 7. v. 16. *Fidelis erit Domus tua.*

Quod Nathan quondam Propheta, à Domino submissus, Davidi insinuavit, dicens:

Fidelis erit Domus tua: hoc Cœlestis Pater, jam ab æterno, ad consubstantialem sibi Filium, humanam aliquando carnem assumpturum, dicere poterat: *Fidelis erit Domus tua*. Quis enim erroris me arguet, si dignissimam Divini Verbi Domum, MARIAM appellitem? cum non mea hæc tantum sed gravissimorum Patrum sit sententia, quos inter S. Bernardi-

Serm. 51. a. 3. c. 1. nardini Senensis hæc est propositio : *Virgo ex omni parte labis expers, tanquam purissimum Templum, in DEI electa est domicilium.* Cui magnum confert suffragium Magnus Gregorius, *MARIA*, inquit, *Domus aptè dicitur, quæ dum incomparabilibus est illustrata meritis, DEI unigenito, in quo recumberet, sacrum præparavit uterum.* Et quid aliud ipsa increata Veritas B. Margarethæ de Cortona revelavit? nisi: *Hanc Matrem, & Dominam, Ego summa, & æterna Sapientia creavi, ad habitandum in eâ.* Cui Cithara quoque Davidica perbenè consonat, per has voces: *Elegit eam Dominus in habitationem sibi.* Hæc Domus, *MARIA*, non tantùm ab ipso Cœlesti Patre firmissimè ædificata: *Ipsè fundavit eam Altissimus, à Filio Sapientissimè constructa: Sapientia ædificavit sibi Domum, à Spiritu Sancto firmissimis septem donorum suorum columnis suffulta: Excidit columnas septem, sed & specialissimè à totâ Sanctissimâ Trinitate sanctificata fuit: Sanctificavit Tabernaculum suum Altissimus.* Quis ergo Domum hanc ruinæ aliquando dicat obnoxiam? aut ullius, vel momentaneæ etiam infidelitatis, seu fordis arguendam? Absit hoc de Virginali hac Æde cogitare! *In malevolam enim animam, ait Sapiens, non introibit sapientia, cum tamen ipsa Divina Sapientia purissimam MARIE animam non tantùm in Domum sibi ædificaverit, sed & actu introierit, perque novem Menses eam inhabitaverit, quæ vel ideò non nisi Sancta esse, & immaculata omni tempore potuit, Sancta: nam Domum tuam decet Sanctitudo Domine.* Immaculata, juxta illud, *Ambulans in viâ immaculatâ, hic mihi ministrabat.* Hinc proscripta statim ab initio mansit ex hac Domo Principis infernalis Superbia: *Non habitabit in medio Domus meæ, qui facit superbiam, & adimpleta Numinis ipsius promissio: Domum majestatis meæ glorificabo.* Quòd si David, cum exstruere Domum Domini cogitaret, in hæc verba prorupit: *Domus, quam ædificare volo Domino, talis esse debet, ut in cunctis Regioni-*

bus nominetur! præparabo ergò ei necessaria, hanc alibi causam adducens: Neque enim homini præparatur habitatio, sed DEO. Qualis, obsecro, præparatio adhibenda fuit exstructioni Domus Marianæ, in corporale simul, ac Spirituale Verbi incarnati domicilium eligendæ? Vidistis forsitan aliquando, cum Regium quoddam ædificium è fundamentis esset exstruendum, primum fundamento lapidem magnâ Solennitate imponi. Nonnè primarius è Clericis ibi præsentibus diversas exhibuit Ceremonias? nonnè lapidi illi artificiosissimè elaborato, atque ab omni nævo diligentissimè expolito, aurea quædam moneta fuit imposita, præter Regiam effigiem, Annum quoque, & diem cœpti operis continens? hæc & plura communiter fieri, dubium non est. Porrò, quis nescit, in felicissimâ Deiparæ Conceptione, ad summum mundi Ædificium, positum fuisse primum lapidem? quem ipsemet Spiritus Sanctus benedixit, propriumque Nomen impressit, juxta illud: *Sanctificavi domum hanc, quam ædificavi, ut ponerem nomen meum ibi, in sempiternum.* In hoc ergò lapide fortè, sine labe, sine vulnere, integrum thesaurum gratiarum inclusit: *Gloria & devotio, in Domo ejus.* Quòd si de illo Davidis ædificio Sacra narrat Historia: *Malleus, & Securis, & omne ferramentum non sunt audita, in domo Domini, cum ædificaretur, dico ego similiter, malleo peccati originalis, vel securi, aut alio ferramento peccati actualis, nunquam fuisse percussam, vel vulneratam purissimam MARIE Animam, de quâ Fulbertus Carnotensis ait: Anima ipsius, & caro, quam elegit, & habitaculum sibi fecit Sapientia DEI Patris, ab omni malitiâ, & immunditiâ purissima fuerunt.* Et meritò quidem; si enim ab oblesâ quondam personâ, virtute supernaturali, expulsus immundus spiritus, clamare tamen non cessavit: *Revertar in domum meam, unde exivi, posset certè etiam MARIAM, in hodiernam adhuc diem, domum suam dicere, si aliquando illi, vel per*

momentum, in eâ habitare obtigisset, quo utique nihil absurdius, Dei que Filio probrosius foret. Nosigitur puritatis Virgineæ Zelatores, Domûs que fidelissimæ, venerabundi spectatores, dicamus Domino illud Psalmistæ: *Domine dilexi decorem Domûs tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ.* Dicamus etiam, in Marianum confidentes auxilium: *Replebimur in bonis Domûs Tuæ.*

Pfal. 25.
v. 8.

Pfal. 64.
v. 45.

§. 2. *Authoritas.*

254. S. EphreM sIJrVs, pVrè Con- ceptæ Defensor.

1. *Immaculata, intemerata, incorrupta, & prorsus pudica, ab omnî sorde, & labe peccati alienissima Virgo DEI, ac Sponsa, Domina nostra.* Orat. ad. B. Virg.
2. *Intemerata, prorsusq; pura Virgo Deipara, Regina omnium, spes desperantium, Domina mea gloriosissima, eademque optima, sublimior Cælicolis, purior Solis radijs, & splendoribus, honoratior Cherubim, sanctior Seraphim.* Orat. de laud. S. mæ DEI Matris.

§. 3. *Ratio.*

255. reX, aC regIna VXor, In oM- nlbVs prIVILegIIs DIGNItatI- bVs, & prærogatIVIs, pares sVnt.

Juxta L. *Princeps* 30. ff. de legibus: *Princeps eadem privilegia Augustæ concedit, quæ ipse habet.* Ergo Dominus DEUS tribuit Beatissimæ Virgini privilegium immunitatis à peccato originali. Conseq. prob. Si terrestres Principes, ac Reges, Sponsas, ac Reginas ijsdem privilegijs, ac dignitatibus condecorant, id multò magis præsumendum est, de summo Cælorum Principe, ac Rege: suam nempe Ipsum charissimam Matrem ijsdem, quæ ipsemet habet, privilegijs condecorasse. Atqui Ipse privilegium immunitatis ab omnî prorsus peccato, tam originali, quàm actuali habuit. Ergo omnino credendum est, quòd hoc

etiam privilegio condecoraverit suam Sanctissimam Matrem. Confirm. Sicut Princeps non tenetur ad vectigalia, ita neque Augusta. Ergo sicut Christus nullum solvit vectigal, pro proprio peccato originali, ita nec ejus Augusta Mater solvit vectigal pro peccato originali.

§. 4. *Historia.*

Ioannis Arragoniæ regIs, In 256. ConCeptionEM, DeVotIo.

Joannem Secundum, Arragoniæ Regem, non tam Sapientissimus, ac per omnia inculpabilis Regnandi modus, quàm singularis erga Superos, MARIAM præsertim, Augustissimam Cælitum Reginam, devotio celeberrimum reddidit; præterquàm enim, quòd omnia Virginis Festa, ab Ecclesiâ per Annum celebrari solita, insigni devotionis affectu peregerit, sicque Regis ad Exemplum, tota Aula ad frequentem Deiparæ cultum composita fuerit, inter omnia tamen Festa, nullum tantâ Celebritate à suis subditis peragi voluit, quàm Sacram immaculatæ Conceptionis memoriam: insuper (Clericali potestate haud difficulter in id consentiente) pijsimum publicavit Decretum, ne quisquam, suo in Regno, sive privatim, sive publice, dicere audeat, aut docere, MARIAM in originali peccato conceptam fuisse. Memoranda profectò tanti Regis in illibatam DEI Parentem devotio! Hinc mirum videri non debet, si in ejus vitâ legatur, Joannem jamjam cum morte luctantem, atque ad Cælestia Regna, terreno relicto, suspirantem, inter devotissimos Religionis, aliarumque Virtutum actus, inter ardentissimas, modò ad DEUM, modò ad purissimam ejus Genitricem, voces, inter tenerrimos Christi, è Cruce pendentis amplexus, animam felicissimè exhalasse, atque ut dubitare nefas, ad Superos transmisisse. *Bzo-
vius in Annalib. Anno 1479, Ma-
rianus Siculus, & alij.*

§. 5. *Symbolum.*

257.

à parVâ sCIntILLâ, non
parVa DaMna.

Excitat haud modicam Scintilla vel unica flammam,
Non parva ex parvis surgere damna solent.
Si Scintilla foret Conceptæ in labe MARIÆ,
Perderet hæc totam Numinis una Domum.

A Scintilla unâ, augetur ignis. Eccli. c. 11. v. 34.

§. 6. *Antiquitas.*

258. Cæsar AVgVltVs, eXConspEcTâ
ALeXanDrI InsCripTione pLa-
CatVs, VrbI ALeXanDrInæ
parCIt.

INter complura Cæsaris Augusti ge-
sta, posteriorum memoriâ digna,
referunt Scriptorum, ac inter illos spe-
cialiter Plutarchus, quod cum Urbem
olim Alexandrinam, ex justâ vindictâ,
diripi, ac tanquam legitimo Domino
obstinatissimè rebellem penitus vastari
decrevisset, illud insuper Ducibus,
& militibus mandatum dederit, ut

nè infantibus quidem, in utero, par-
cerent, sed quæcunque obvia, omnî
seposito respectu, pari crudelitate tru-
cidarent. Cupiebat Cæsar tam san-
guinoso spectaculo ipsemet interesse;
verùm Comediæ, non Tragediæ in-
terfuit: Enimverò, cum Civitati de-
vastandæ, furijs plenus, appropinquâ-
set, observat fortè supra portas Urbis
hæc paucula, Aureis litteris, inscripta
verba: *Alexander me fecit.* Hiscè casu
perfectis, ad unam Alexandri memo-
riam, totis animo mutatus, mox
omni cessante vindictâ, Urbi parcen-
dum statuit, militemque in prædas,
necesque paratum, ne iussa exequere-
tur, severè cohibuit.

Haud absimile factum in Virgine
Beatissimâ, ejusdemque Conceptio-
ne, contigisse videtur; quis enim
nescit, Divinam Justitiam, rebellan-
te, per transgressionem mandati, Ada-
mo, ad justam iracundiam commo-
tam, omnes prævaricatoris posteros,
ad eandem cum ipso originalem ma-
culam condemnâsse? verùm, cum ad
MARIAM devenisset, observassetque,
eam non ab Alexandro quodam terre-
strî, verùm ab altissimo Cœli Monar-
châ, in Matrem ab æterno electam,
& formatam, ut scriptum in portâ
Conceptionis referret: *Ab æterno or-
dinata sum.* Mox omnî sepositâ irâ,
huic soli parcendum statuens, sic va-
statricem cohibuit labem, ut nullam
ex Adamo maculam illa contraxerit.

§. 7. *Anagramma.*

regla ab ADæ Labe pVra !
tV aMICta soLe.

259.

Regia purè munda ! tu anima amicta sole.
Versio litteralis
Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

Q 3

De